

[Petra Petersen.]

som den højtærede Socialminister ogsaa sagde i sin Fremsettelsestale, i mange Tilfælde nære Slægtninge, ofte Bedsteforældre, der paatager sig økonomisk Byrde for at hjælpe et Barn. Der findes ogsaa Hjem, hvor man savner et Barn og derfor tager et Barn i Pleje for en Betaling, der ligger langt under, hvad det koster at opfostre Barnet.

Hvis man derimod ser paa, hvad det koster en enlig Moder at anbringe Barnet paa et privat Børnehjem, ser man, at her kan et Barn ikke anbringes for det, som er Normalbidraget. Her er det Moderen, der skal yde det største Bidrag, altsaa langt mere end det, hun faar fra Faderen. Derfor er Normalbidraget selv med de hævede Satser, der foreslaas i dette Lovforslag, langt fra for høje. Det er den af Forældrene, der har Barnet hos sig, der maa bære den største økonomiske Byrde, og i de fleste Tilfælde bliver det Moderen. Da der stadig findes en Del Kvinder i vort Samfund, som er underbetalte, som i Ugeløn ikke nær kommer op paa det, som er den almindelige Fortjeneste for en kvindelig Fabriksarbejder f. Eks., vil disse Kvinder stadig være daarligt stillet.

Læge Kirsten Auken skrev for nylig i et af vore Dagblade om Boligsituationen og om, hvad der vilde ske, hvis Forældre, der ikke kunde skaffe deres Børn Tag over Hovedet, afleverede deres Børn paa Trapperne til de store Lejligheder — altsaa de underbefolkede. Jeg tør ikke tænke den Tanke til Ende, hvad der vilde ske, hvis alle de fortvivlede Mødre, der ikke er i Stand til at klare Dagén og Vejen, afleverede deres Børn paa den højtærede Socialministers Trappe.

Normalbidragene er stadig for lave. Selv med de i dette Lovforslag foreslaaede forbedrede Satser, er der ikke skabt gode Kaar for Mødre og Børn, og det er derfor paakrævet, at man snarest tager andre Spørgsmaal op til Behandling, f. Eks. den Børnerente, vi ogsaa har foreslaaet.

Hvad angaar Enkerne og Enkemændene og deres Børn, var det ærede Medlem Hr. Svend Jørgensen inde paa, om det nu ogsaa var rigtigt, at man gav disse Enker og Enkemænd Børnepenge, hvis de gik ind i et nyt Ægteskab. Indtægtsgrænserne er imidlertid saa lave, at det næsten er et tænkt Tilfælde, at det skulde kunne passere, men hvis en Enkemand gifter sig med en Enke med mange Børn eller omvendt, vil det være rimeligt, hvis Indtægterne er saa lave, at ogsaa de faar et Tilskud.

I det hele taget er jeg enig med det

ærede Medlem Fru Bodil Koch i hendes Betragtninger baade med Hensyn til dette Lovforslag og med Hensyn til hele vor Børneforsorg, hele den Politik, der bliver ført for Familierne, og jeg maa beklage, at jeg, da jeg for kort Tid siden ved Behandlingen af Lovforslaget om Mødrehjælpsinstitutionerne stillede Forslag om, at man gav gratis Børnetøj til alle fødende Kvinder under Sygekassegrænsen, ikke fandt Støtte hos det ærede Medlem. Det Forslag, jeg dengang stillede, var jo af en ret ubetydelig Rækkevidde, idet det kun drejede sig om 5 Mill. Kr.

Indtægtsgrænsernes Forhøjelse tror jeg ogsaa man kan diskutere. De er i alle Tilfælde langt fra for høje endnu for Forudbetaling af Børnepenge.

Hvad jeg heller ikke er tilfreds med, er, at man stadig opretholder Gradueringen efter de tre Kommune grupper saavel for Normalbidragets Fastsættelse som for Indtægtsgrænsen. Det er en Misforstaaelse at tro, at man i Provinsen køber billigere Tøj end i Hovedstaden, eller at man i Landkommunerne køber billigere Tøj end i Købstæderne. Det er heller ikke billigere at leve i Provinsen; Maden er lige saa dyr der som i Hovedstaden. Før den vanskelige Boligsituation opstod, saa man ogsaa ofte, at gamle Ægtepar, som fik Aldersrente, søgte ind til Købstæderne, fordi de der fik den forhøjede Rente og det var lige saa billigt for dem at leve der. Jeg er derfor utilfreds med, at man stadig opretholder disse tre Kommune grupper.

Der er imidlertid som sagt i dette Lovforslag Fremskridt, og vi tilsiger vor Støtte til dets Fremme.

Der er imidlertid dermed langt fra skabt betryggende Kaar for de enlige Mødre med Børn, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at udtrykke min Fortørnelse over, at det Udvalg, som behandler Forslaget om Moderskabsydelse, ikke i lange Tider har været indkaldt. Hvis Rigsdagen med Udgangen af denne Maaned sendes paa Ferie, vilde det være ønskeligt, om Udvalgets ærede Formand satte sig lidt i Sving, saa der kunde komme Gang i Arbejdet. Ved Gennemførelse af Moderskabsydelsen samt en kontant Børnerente vilde der skabes økonomisk Tryghed for de mange enlige Mødre med Børn. Jeg har lige saa lidt som det ærede Medlem Fru Bodil Koch nogen Medlidenhed med de store Skatteydere, men jeg har Medlidenhed med de mange Tusinder enlige fattige Mødre, som hver eneste Dag fører en Kamp for at skaffe Brødet til deres Børn.